

VOLS SER SAL O LLUM?

per CONXA ADELL I CARDELLACH,
monja de Sant Pere de les Puel·les

Pensem per un moment que algú ens fa aquesta pregunta. Sembla massa banal i no ho és. Hauríem de fer una estona de silenci per contestar-la.

Ser sal vol dir donar gust a la vida dels altres, amb la condició que la teva vida sigui anònima, perquè la sal no es nota quan hi és i es nota quan manca; en canvi hi ha l'avantatge de conservar una vida interior.

Ser llum vol dir il·luminar la vida als altres, amb la condició que la pròpia vida ja no és anònima, perquè es veu i la pròpia vida interior també.

Sal i llum tampoc no coincideixen en l'aspecte material. Podem tocar la sal, sí, però quan encara no ha servit per assaborir la vida. En canvi, no podem tocar la llum, capaç de colar-se per tots els racons.

Quan renunciem a aportar la nostra mica de sal i la nostra mica de llum, perquè, total, no val la pena, ens tanquem la possibilitat a nosaltres mateixos de caminar amb més llibertat, amb més eixamplament.

En la vida quotidiana no necessitem ser herois, no necessitem fer grans coses, planificant un gran projecte. Tots hem fet l'experiència que, en moments foscos i insípidos de la nostra vida, un petit llumí o un polsim de sal, ens han ajudat a tornar a caminar. Per això, som responsables, en la vida comunitària i social, de fer aquesta petita aportació als altres. A vegades potser tan sols fer a l'altre un petit somriure lluminós o dir-li tan sols una paraula que doni sabor a la seva monotonia.

Esperant preparar el gran discurs per a una gentada, esperant encendre la gran foguera per a una multitud, coses que passaran o no, perdem el que ja sí podem donar: el nostre polsim de sal, la nostra petita llum.

Totes les lectures de l'eucaristia d'avui són tan clares, que no necessiten explicació, sinó actuació.

Curiós que avui, dia de Mans Unides, Isaïes digui que comparteixis el pa amb els qui passen fam, sense defugir-los, perquè són germans teus. Fent-ho, esclatarà en la teva vida una llum com la del matí. En la teva vida, diu, i de retop, és clar, en la de l'altre. I continua dient que, fent-ho, es tancaran les teves ferides, aquelles ferides interiors que només nosaltres patim. I encara continua: fent-ho així, s'omplirà de llum la teva foscor.

Per això el salm diu que si actues així, ets llum que apunta en la fosca, com aquell primer raig de llum que anuncia un canvi.

Jesús no ens fa la pregunta de si volem ser sal o llum. No ens deixa lliures per escollir, perquè ell, que ens coneix a fons, diu que ja som sal de la terra i llum del món. Aquest present del *ja som* ens desarma. Segur que si creguéssim en nosaltres mateixos tal com Jesús creu en nosaltres mateixos, la nostra vida canviaria molt.